

nytta. Efter de upplysningar, som kommit mig till handa, tror jag ingen bana till Carlsborg kan läggas billigare än öfver Hjo.

Den trafikberäkning, som, uppgjord af komiterade inom orten, inlemnades till jernvägskomitéeen, och hvilken återfinnes i komitéeens förslag, upptog spannmål, brännvin m. m. 123,000 centner, gödningsämnen och kalk 45,000 centner, skogsprodukter 250,000 centner, under diverse poster 76,700 centner; summa 494,700 centner, passagerare 46,000, med en sammanräknad inkomst af 86,875 R:dr, visade, sedan underhålls- och trafik kostnad afdragits, en nettobehållning af cirka 25,000 R:dr.

En af Kapten Elworth uppgjord beräkning, som härmed i afskrift bifogas, utvisar deremot en nettobehållning af cirka 28,000 R:dr. Detta resultat måste i anseende till banans billiga anläggningskostnad anses fullt tillfredsställande, så mycket mer som den beräknade godsquantiteten, enligt sedermera gjord närmare utredning, synes vara för lågt upptagen.

På grund af ofvanstående får jag vördsamt anhålla, att Riksdagen lemnar det aktiebolag, som bildat sig för anläggning och trafikerande af en smalspårig jernväg Hjo—Westra stambanan, antingen ett till halfva anläggningskostnaden för banan uppgående lån, som dock ej får öfverstiga 300,000 R:dr R:mt, mot räntefrihet under byggnadsåren och på de vilkor Riksdagen för dylika låns erhållande bestämmer, eller som anslag en fjerdedel af anläggningskostnaden med högst 150,000 R:dr.

Stockholm den 28 Januari 1871.

G. Sparre.

N:o 26.

Af Friherre Adam Raab: Om förhöjda tullsatser eller accis å tobak.

På grund af de skäl, jag tillåtit mig vid remissen af Kongl. Maj:ts nådiga proposition om statsverkets tillstånd och behof anföra, vågar jag föreslå:

att artikeln tobak måtte beläggas med en vida högre beskattning, än den som nu utgår medelst nu gällande tullsatser;

att denna skatteförhöjning måtte åstadkommas genom höjda tullafgifter, derest Norges Storting skulle fatta ett lika beslut;

men derest likstämninghet i en sådan tullförhöjning ej kan under detta års riksdag i Sverige och storting i Norge ernås;

att alla slag af beredd tobak, nemligen rök- och tuggtobak, snus, cigarrer och cigaretter måtte underkastas accis-afgifter;

att rök- och tuggtobak, snus, cigarrer och cigaretter skola, ehvad de äro inlagda i större eller mindre paket, lådor, fat eller andra kärl, förses med stämplade märken eller s. k. banderoller, innan de få från fabrikerna utlemnas, och att en kontrollör anställles vid hvarje fabrik, som vakar öfver författningens efterlefnad;

att alla ofvannämnda slag af beredd tobak, som importeras, vare sig från utlandet eller från Norge, skola i tullen på enahanda sätt underkastas accisafgifter innan importören får öfver dem föfoga;

att de dyrare slagen af förarbetad tobak åläggas högre accisafgifter än de billigare, och att för detta ändamål alla slagen varda hänförda till 2, 3 eller flera klasser, som bestämmas med afseende å varornas parti-pris, hvilket bör å stämpelmärkena utsättas;

att accisafgiften i lägsta klassen måtte bestämmas

å snus till 12 öre skålpundet,

å rök- och tuggtobak till 25 öre skålpundet,

å cigarrer och cigaretter till 1 R:dr R:mt skålpundet.

Vidare och då underslef, isynnerhet med cigarrer, skulle kunna ega rum, derest beredningen af dessa sednare såsom hemslöjd och derest försäljning af tobaksfabrikat vore i allmänhet tillåtna,

anser jag nödigt:

att tillverkning af cigarrer och cigaretter å andra ställen, än dertill anmälda fabriker, och

all försäljning af rök- eller tuggtobak, snus, cigarrer och cigaretter i andra bodar eller å andra ställen, än som dertill blifvit vederbörligen anmälda och bemyndigade, måtte förbjudas.

Slutligen hemställer jag,

om ej, för erhållande af rättigheten att försälja tobaksfabrikater, någon särskild afgift borde erläggas till staten eller kommunen.

Stockholm den 28 Januari 1871.

A. Raab.